

● ÚVODNÍK

A JE TO TADY

Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou slabost. Když uviděl zástupy, byl nad nimi hluboce pohnut, protože byli utrápení a sklíčení jako ovce, které nemají pastýře. Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků je však málo.“

Matouš 9,35–37

Nejsme sborem, který by oplýval množstvím akcí. Neříkám, zda je to dobře nebo špatně, ale je to tak. Velkou společnou akci děláme jen občas. Koncem září jsme jednu takovou začali. Přidali jsme se k celonárodní iniciativě kurzů Alfa a máme ve sboru kurz pro mládež a kurz pro lidi nad 25 let věku. Letos začíná ve stejném týdnu cca 200 kurzů, z toho v Praze cca 20 kurzů. Kromě běžné propagace formou pozvánek je letos propagace i v metru, na komerčních webech, billboardech a dokonce i na webu televize Nova. Alfa pronikla i do Snídaně s Novou. Přestože je ještě příliš brzy na hodnocení, troufnu si odhadnout, že většinou budou na Alfě lidé, které někdo pozval osobně. Centrální propagace je jen podpůrnou věcí.

Opakovaně jste byli povzbuzováni, abyste někoho pozvali. Někteří to možná děláte s radostí, někdo spíše z povinnosti a někdo se těší, že Alfa bude zase až za rok a nikdo se ho nebude několik měsíců ptát, zda už někoho pozval. Možná jste svému kolegovi nebo sousedovi dali třesoucí rukou celí zpocení pozvánku, cítili jste se trapně a jste rádi, že je to za vámi. Sám si pamatuji, jak jsem před lety házel pozvánky sousedům do schránky a bylo to spíše z povinnosti a taky nikdo pozvání nepřijal. Pokud je nabídka pozvání naše jediné svědectví o Kristu našim sousedům, kolegům a spolužákům za celý rok a Alfa je vlastně naší jedinou „evangelizační aktivitou“ (také vás toto sousloví táhá za uší?), asi nebudeme moc úspěšní.

V době života Pána Ježíše nebyla Alfa, nebyla evangelizační shromáždění, dokonce ani nebyly nedělní bohoslužby a skupinky. Nebylo kam koho pozvat. Učedníci dělali jedinou věc – oni zvali lidi k Ježíši. K tomu

jsem povoláni – zvat lidi k Ježíši a pokud se s Ježíšem skutečně setkají, tak příchod do církve je něco přirozeného a je to takový bonus navíc.

Ježíš sám byl příkladem, jak to dělat.

Chodil po Izraeli, kázal jednoduchou zvěst o Boží vládě, uzdravoval nemocné a díval se kolem sebe. Díval se pozorně a byl dotčen utrpením, které kolem sebe viděl. A nejen dotčen, on na ně reagoval. Když budeme mezi lidmi, budeme se dívat, budeme reagovat na lidskou sklíčenost a utrpení a budeme přirozeně zvěstovat evangelium, tak se budou dít změny. Pokud to budeme dělat přirozeně po celý rok, bude

jednoduché lidi pozvat, až bude Alfa nebo podobná akce. Lidé budou vědět, že o ně máme zájem a že se s nimi chceme podělit o naději, kterou máme. Přesně tak, jak odpovídá v klipu o Alfě Aleš Juchelka na otázku: A proč to dělají? Protože se s vámi chtějí podělit o naději, kterou mají.

V celých dějinách platilo, že je větší žeň, než je dělníků. Pokud nevidíme žeň, tak je to tím, že se špatně díváme. Potřebujeme vyjít, dívat se a zvěstovat. Myslím, že je to jednoduché, ale my to často komplikujeme. Nepíši to jako ten, kdo je s životním stylem zvěstování evangelia už vyrovnán a může se hrde dávat za příklad. Píši to jako ten, který je na cestě a snaží se od Ježíše co nejvíc naučit.

Letos už Alfa začala a můžeme se těšit, co přinese. Já se těším na nové obrácené lidi. Pokud se Ti povedlo někoho pozvat, je to prima. Pokud ne, nebyla to poslední šance. A pokud jsi letos nezval nebo jsi zval zpocení s roztřesenou rukou, není důvod k pocitu viny nebo k rezignaci. Můžeš si vzít příklad z Ježíše a příště to už bude jiné.

Lubomír Ondráček

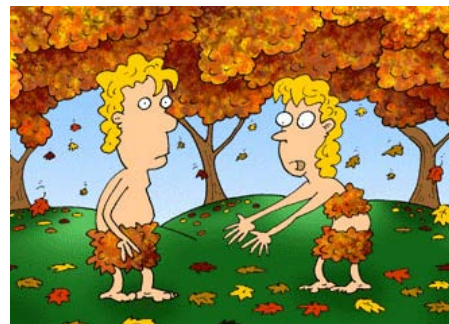
● SLOUPEK

Když jedno dítě druhému naschvál ublíží, dám „násilníkovi“ na zadek. Ale platí to i o pranicí v národě? Mají ostatní národy provinilce potrestat? Dnes je už pozdě, „bycha honit“, protože trestat týdný po incidentu neplatí ani na děti. Moje modlitby, byť neumělé, za konflikt v Sýrii, jsou jistě dobré. Ale zodpovědnost mám za vyznání svých hříchů. Také platí, že čím víc se blíží den Kristův (Jeho příchod), tím víc se máme napomínat. Vyznávejme tedy hříchy jedni druhým a snažme se nepodobat světu v starání se o mnoho věcí kolem, vyjma své duše. Raději hledejme jako Kristus, kde by co zahynulo a poděleme se druhými o dobrou zprávu o záchraně!

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Mohl by sis, prosím tě, posbírat všechno to svoje oblečení?

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Letní shromáždění	2
Tábor Levitů	4 – 6
Teen Camp	7
Recenze knihy Libora Michálka	8

Potřebujeme
vyjít,
dívat se
a zvěstovat.

Letní shromáždění

V zásadě si myslím, že se letní shromáždění vydařila. Ve srovnání s minulými roky je vidět, že jsme se veřejná shromáždění naučili pořádat. Nebyly takřka žádné technické problémy, měli jsme lépe připravené propagační materiály a také dobře fungovaly služby jednotlivých regionů. Kazatelům se myslím lépe dařilo kázat současně pro křesťany i hosty. Účast náhodných i pozvaných hostů byla relativně vysoká a jsou od nich pozitivní reakce. Poprvé jsme měli společná shromáždění v týdnu, a i když se účast na nich pohybovala většinou mezi 20 – 30 lidmi, myslím, že to byla užitečná shromáždění a mnoho lidí pozitivně reagovalo na možnost společně slavit Večeři Páně.

Přetrvalo negativum z minulých let, kdy se někteří členové sboru těchto shromáždění neúčastní, buď proto, že odmítají bohoslužby na veřejnosti nebo proto, že odmítají jakékoliv akce, které přesahují region. To je

myslím škoda, ale je to na rozhodnutí jednotlivých lidí a také jejich hledání před Pánem, co je od Něj a co ne.

Při venkovních shromážděních je důležité počasí. Letos se poměrně vydařilo. Když jsem jednal s restaurací Pražan, považoval jsem za neúspěch, že poslední neděli nemůžeme mít odpoledne, ale musíme mít shromáždění již od deseti hodin. Když jsem tuto poslední srpnovou neděli odpoledne sledoval z okna dost velký liják, tak jsem byl Bohu vděčný, že dopředu řídil to, co my jsme vědět nemohli. Bylo to pro mne povzbuzením a ujištěním, že Bůh měl shromáždění ve své ruce.

Lubomír Ondráček

Na letních shromážděních se mi nejvíce líbili náhodní posluchači. Schválně jsem se držel vzadu, kde je šlo potkat nejsnadněji. Pokaždé se několik jednotlivců zdrželo, evidentně je to zajímalo. Z toho jsem měl opravdu radost.

Líbilo se mi asi skoro všechno. Oceňoval jsem kázání, hudbu i vedení, některá svědectví byla úplně skvělá. Stromovku jsme hodnotili i na plénu vedení sboru. Mluvili jsme o tom, že bychom rádi, aby se příště víc uplatnili mladí lidé jako vedoucí shromáždění, jako ti, kteří vydávali svědectví, i jako kazatelé. Naštěstí nejsme tak starým sborem, jak jsme na někoho ve Stromovce mohli bezděčně působit, i když v kapelách se mladí objevovali.

Protože jsem novinář, zmiňoval jsem také speciální detail: u některých vedoucích shromáždění bych se přimlouval za to, omezit ještě trochu víc náboženské výrazy. Aby to nezůstalo jen takhle obecně, uvádím k tomu dva příklady, na které si pamatuji, a které zaznívaly od několika vedoucích, takže je jasné, že to nemyslím osobně (celkově se mi všichni vedoucí shromáždění líbili): termín „svědectví“, to mohu napsat do sborového dopisu, kde tomu rozumíte, ale na veřejnosti to zní trochu formálně, doporučuji proto výraz „příběh“ nebo tak něco; taky bych dal na veřejnosti přednost slovu „Bible“ před ze sanskrtu převzatým výrazem „Boží slovo“. Jsou to sice jen malé prohřešky, ale proč se nezlepšovat v drobnostech, když nás nic výraznějšího, co bychom měli zlepšit, nenapadá.

Příští léto je ještě daleko, nebral bych to automaticky, ale shromážděním na tak skvělém místě, jako je Stromovka, bych se, pokud Bůh neukáže něco jiného, nebránil.

Tomáš Dittrich

Požeháný čas na požehnaném místě

Jedeme na tábor! Ale ne, jedeme na regionální dovolenou. Dohadujeme se v autě a pak to někdo rozčísle. Jedeme na regionálku na tábor. Těšíme se na nové místo – Běleč nad Orlicí, tábor Jana Ámose Komenského (objekt ČCE) nedaleko Hradce Králové. Na střeše auta máme kola. Budou tam rovinky, tak se chystáme na cyklovýlety. Vybavení mapami a seznamem zajímavých míst v okolí, plánujeme, kam vyrazíme. A plány se vydařily. Týden byl příliš krátký na to všechno stihnout. Zajímavá místa v okolí, skanzen, pohádkovou cestu, obří akvárium v Hradci a naopak miniaturní vláčkový model na zahradě jednoho místního nadšence, či prohlídku místního pivovárku, zámku Častolovice s paní hraběnkou Schwarzenberkovou nebo zavřenou rozhlednu. A tak nám nezbývá, než sem přijet i příští rok. Už jen proto, abychom znova zakusili poklidnou atmosféru tábora, ledovou vodu v místním rybníčku a naopak teplou vodu v místní pískovně, dali si odvetu

ve volejbalu, opět si popovídali s hodným panem správcem a personálem. Znova prožili večerní sešlosti nad Biblí nebo dopolední tvořivost. Snad jediná změna příští rok

bude v tom, že nás určitě pojede víc a budeme tak moci s více lidmi z regionu prožít společně požehnaný čas.

Jiřka Homolková, region Východ

● JAKÉ TO BYLO

Tábor Levitů

Tábor Levitů je pro mne nejlepším týdnem v roce. Úžasný čas s Bohem a skvělými lidmi. Výjimečně se těším na balení, protože potom pojedeme na tábor Levitů.

Můžete si alespoň přečíst, jaký byl. Já jsem s ním letos byla moc spokojená. Loni i předloni jsme na táboře bydleli v chatkách i budově. Letos byli všichni ubytováni jen v chatkách. V budově byla jen jídelna a tajemné zázemí pro kuchařky, kam jsme nesměli.

Jak probíhá běžný den na táboře? Vše běží podle připraveného scénáře, ale obsah je pokaždé překvapením.

Snídaně a čtení

Ráno tábor budí skupinka, která má ten den službu. Budíček je zcela na ní, a proto se objevují opravdu různé styly budíčků. Například Rubeni troubili do oken a dveří, Lévi chodili ještě s peřinami a ťukali, kdežto Juda zpíval. Když se konečně všichni vyvalí z postele, obléknu a nějak upraví, aby nevypadali jak strašidla (i když na toto polovina tábora kašle:), jdou mladší oddíly na snídaně a jakmile mají žaludky plné, jdou i starší oddíly. S letošními snídaněmi jsem byla osobně spokojená. Připravovali nám rohlíky nebo chleby s různými pomazánkami nebo

ramou a džemem. Po snídani přichází ranní čtení, čas sezení, trávení snídane, a jak vyplývá z názvu, čtení bible, přemýšlení o tom, co bylo přečteno a diskutování o tom s ostatními.

Levery

Když je dočteno, vydávají se skupinky podle rozpisu na levely. Pro ty, kteří netuší, co si mají představit pod pojmem levely, ráda vysvětlím. Levely jsou různé překážky v lese. Slovo překážky je hodně obecné. Spíše jde o stanoviště, úkoly apod. Někdy je mezi nimi i lanovka, lezení po žebříku a také něco na zručnost.

Levely jsou vytvářeny podle příběhu, takže si zažijeme to co, slyšíme na shromáždění. Při večerním shromáždění jsme četli příběh z Bible, zároveň sledovali promítané ilustrace. Tématicky jsme četli i při ranním čtení a levely byly připraveny tak, abychom příběh přímo prožili.

Letos byl jako hlavní téma mladý David. Nepředstavujete si jen Davida, jak zápasí s Goliášem. On totiž zápasil i s medvědem a lvem. My jsme si mohli hned první den také zazápasit. Čekala nás aréna a za plentou bojovníci. Vždy jednotlivec z oddílu losoval. První na levely chodí malé oddíly. Tentokrát to byli kluci. Velmi napjatě čekali, kdo ze zákulisí vyjde. K velkému překvapení všech se ven s velkým řevem medvěda vykutálel bojovník Sumo. Byl velký a nebezpečný. Přesto chlapci

Dobrá nálada a občas i náhradní boty se hodily.

ZEPTALI JSME SE

Jakub Černý
hlavní vedoucí tábora

Jak Tě ovlivňuje služba Slováků, se kterými během táborů spolupracuješ?

Tím, že Slováci jsou v mnohém dál než my, tak máme velkou výhodu. Můžeme brát to, co funguje, a těch věcí je většina, a napodobovat to. A na druhou stranu můžeme zahazovat to, co nefunguje. Funguje služba v Boží moci, systém levelů v kombinaci s večerními programy, péče o vedoucí, rozdělení služebností atd. Tyto věci na Slovensku fungují a my se je snažíme napodobovat a učit. A co se týká toho, co nefunguje – letos mě napadla jen jedna věc – organizace večerní bojovky – „no more“, příští rok to bude jinak.

Jak si spokojen po letošním táboře?

Na tábor jsem jel s hrozným pocitem. Bylo toho moc na organizování a já nebyl schopen delegovat práci a nechal se zavalit prací. Říkal jsem si, že letos je to poslední tábor, na který jedu. Odjížděl jsem naplněný a proměněný Bohem. Něco

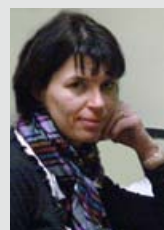
se stalo uvnitř mě. Mám novou radost ze služby, nové vize a připadá mi, že je i spousta bratrů a sester, kteří očekávají, že dostanou nějaký úkol. Takže budu delegovat úkoly na příští rok.

Jsi rád, že manželka Martina jezdí také na tábor? Jsme jedno tělo. Přeci nemůže půl těla doma chodit do práce a druhá polovina makat na táboře, prožívat Boží blízkost a radovat se s dětmi na táboře. A navíc bych si neměl s kým doma o táboře povídat. A to je fajn.

Máš nějakou vizi / přání do budoucna?

Moje vize je být soběstační se služebníky z našich sborů. Moje vize je, že by Slováci jen přijeli, podívali se a viděli, že to funguje. Dnes jsme v mnohém na nich závislí – nemáme chválicí kapelu, protože v Čechách se to nenosí hrát na dětských bohoslužbách, nemáme dost služebníků do oddílů /a tak musí jezdit vedoucí ze Slovenska/ a nemáme někoho tak charismatického jako je Igor Rosa a nemáme nikoho tak pokorného jako je Peter Mekýš, který vyvažuje charisma Igora. To je mé přání i vize, ale nevím kdy se naplní.

Renata Paděvětová
vedoucí vedoucích
(pravá ruka Jakuba)

Jak Tě ovlivňuje služba Slováků, se kterými během táborů spolupracuješ?

Spolupráce se sourozenci ze Slovenska je pro mě vždy velmi obohacující. Na počátku mé služby dětem bylo několik pro mě významných lidí a jedním z nich byl Igor Rosa. Nejprve jsem všechno kolem jejich služby dětem jen okoukávala (byla jsem na jejich táborech) a tak jsem se to snažila přenášet i k nám. Ale pak jsem začala pátrat po hlubinách jejich způsobu služby a zjistila jsem, že se mohu ze srdce ztotožnit s jejich přáními a cíli – to je důležité. A pak už to chtělo a chce jen dostatek času, aby takový člověk jako já postupně chápal dílčí kroky, jejich význam, důležitost atd. Jsou pro mě lidmi, od kterých se můžu pořád velmi učit.

Pokračování na další straně ➞

● TÁBOR LEVITŮ

bojovali ze všech sil a přemáhali Suma i bojovníka na chůdách a bázlivého bojovníka se svázanými rukama. Malá děvčata byla trochu ustrašená, ale v aréně dostala odvahy a také zvítězila. U velkých oddílů to byl velmi vyrovnaný a napínavý boj. Každý den nás čekalo mnoho podobných překvapení. Někdy šlo o šikovnost, jak přejít přes řeku, kde byly velké kameny. Zajímavé to bylo především po dešti, protože klouzaly. Podobně jako když David prchal před Saulem, tak my jsme jezdili na lanovce v lese nebo se spouštěli po pohyblivém žebříku.

Schrána smlouvy

Nejlepší ze všeho (podle mě) bylo nošení schrány smlouvy. Byl to poslední den a skvěle se povedl. Ráno jsme dostali schránu (za-

balenou krabicí s kruhy), o kterou jsme se museli starat a nést ji celé dopoledne na tyčích. Byla fakt těžká, v nesení jsme se střídali. Na začátku cesty nás čekala říčka s kameny. Schránu jsme položili do člunu a táhli asi 100 m v ledové a kluzké vodě. Nejmladší holčičky Šimeonky by se asi bez vedoucích neobešly, zato kluci to vzali rychlostí blesku. Pak následoval výstup do kopce. Když jsme u dalšího stanoviště plnili úkol s lany, schránu nám lupiči ukradli. Prostě najednou visela vysoko na stromě. Protože jsme s ní museli pokračovat dál, museli jsme ji vykoupit odevzdáním svých bot. Bosky jsme tedy nesli schránu z klouzavého kopce. Cesta byla spleť a když jsme došli k mostíku, čekal nás Jeruzalém. Ale u mostíku byla závora se čtyřmi zámky. Měli jsme každý možnost vytáhnout si klíček a odemknout. Každé dítě mělo jeden pokus. Ostatní, kterým se zámky nepovedly odemknout 11 klíčků, museli dávat výkupné. Těžce to dolehlo na malé Benjamíny. Ani první vykoupný pokus otevřít poslední zámek nebyl úspěšný. Tak museli dát

Levelisté, při výcviku proti Golášovi

i trika a batůžky. To byla těžká zkouška. Oddíl držel při sobě, ale tentokrát někteří nechtěli obětovat své věci. Když se domluvili a dali už vše, co měli, zbývaly poslední dva klíčky. Naštěstí vytáhli ten, který pasoval do posledního zámku.

Brána do Jeruzaléma byla otevřena, s radostí vnesena schrána. Ale kluci byli oblečeni už jenom v plavkách. Pak si každý oddíl mohl otevřít poklad schrány. K překvapení nás všech tam byl pytel hlíny. Ten se tedy pronesl.

Jako odměna byly uvnitř v malých sáčkích placky se znakem LEVELY 2013. Opravdová odměna, placka pro každého v oddílu i pro vedoucí. Když ji nosím, má pro mne hodnotu vzpomínek na celý tábor i na těžký poslední den šťastně překonaného levelu. Levely jsou opravdu povedená část tábora.

Oddíl Isachar (nejstarší kluci) se rozhodli schránu přes vodu přenést, člunem nepotřebovali.

ZEPTALI JSME SE

Renata Padevětová

Vybíráte si vedoucí na tábor nebo přichází sami? Vedoucí na tábor jsou z větší části lidé, kteří s námi jezdí už léta. Vždy se povede, aby jel také někdo nový. Kritéria, podle kterých si takové spolupracovníky vybíráme, jsou jednak obecná – znovuzrozený křesťan a jednak konkrétní – a to, jestli se ztotožní s vizí tábora a chtějí ji naplňovat. S každým novým členem našeho týmu máme osobní setkání – někdy máme doporučení a telefonický kontakt. Když toho člověka osobně nepoznáme, tak může sloužit jen v podpůrném týmu.

Jsou i výjimky, které prostě na tábor vezmeme, protože si myslíme, že tam mají být. Letos tam byl jeden muž – levelista – nevěřící. Věděl do čeho jde – a byl s námi myslím moc rád. Nevynechal žádný večerní program včetně modlitebních – akorát se nemodlil ☺.

Jak si spokojena po letošním táboře?

Letošní tábor byl pro mě osobně nejpokojnější, ale i nejpěknější, jaký jsem zatím v Čechách prožila. Věřím, že Bůh tam mohl udělat, co měl v nebi pro každého z nás připraveno. V kolektivu vedoucích panovala dobrá nálada a soudržnost.

Máš nějakou vizi / přání do budoucna?

Do budoucna bych si přála, aby tábor byl mís-

tem, kam každé dítě přivede svého nevěřícího kamaráda a ten se tam bude moci seznámit s Bohem – nejlépe osobně.

Miloš Padevěť vedoucí levelistů

Kolik vás bylo v týmu levelistů?

V týmu bylo 7 levelistů.

Jak dlouho trvalo připravit jedno dopoledne levely?

S přípravou levelů jsme začínali po obědě předdejšího dne, pracovali jsme do večere (někdy i po večeri) a vždy jsme ještě pracovali ráno před snídáním, abychom stihli být na stanovišti v 9 hod.

Miloš mistr převleků

– s příchodem prvního oddílu. Celkem příprava tedy zabrala tak 6 až 7 hodin.

Můžeš prozradit, jak taková příprava na tábor včetně tábora probíhá

V průběhu školního roku jsme se sešli 5 krát a navrhovali jsme, jaké aktivity by se mohly dětem v čase tábora líbit – nejprve to byly všechny možné nápady. Když už jsme ale znali téma, tak jsme vymýšleli konkrétně, aby děti mohly prožít s danou biblickou osobou co možná nejvíce podobné zážitky.

Nápady se rodily různě – nechali jsme se mimo jiné inspirovat českou variantou soutěže pevnost Boyard. Tam jsme si s týmem levelistů vyrazili na jaře. Byl to moc dobrý čas pro nás osobně, ale také pro tábor.

Po celý rok máme vyvěšenu tabulku nápadů na internetu, kam mohou všichni levelisté zapisovat své nápady. Už dnes jich pár na příští tábor Levitů máme.

Přinesl ti tábor zážitek s Bohem, který tě do teď ovlivňuje?

Osobně jsem na táboře prožil krásný pocit sounáležitosti s ostatními v týmu, kdy jsme se doplňovali a povzbuzovali.

● TÁBOR LEVITŮ

Oběd + polední klid

Oddíly se po levelech postupně vrací a jako při snídani jdou mladší oddíly nejdříve, starší po nich, na oběd. U oběda se všichni zapiší na workshopy, takové... až přijde čas povím. Po obědě je, co jiného než polední klid. Na pokojích se hrají hry nebo se věnujeme své vlastní zábavě. Myslím, že si to umíte představit.

Workshopy

Po poledním klidu přichází čas workshopů. Také výraz, který mnoho neřekne a tak musím opět napovědět já. Při obědě (jak již bylo napsáno) se na workshopy hlásíme. Neznámá to, že je vždy stihneme. Workshopy jsou různorodé aktivity, které si vybíráme podle našich zájmů nebo jak se nám prostě chce. Nejobvyklejší workshopy jsou: Sport (fotbal, přehazka), výtvarka (vyřábění různých ozdob nebo tématických předmětů k příběhu, letos třeba Goliáš), tanec (název mluví za vše), zpěv (asi taky máte jasno). Pak tu jsou i neobvyklejší (píšu ty, co byly letos): Lukostřelba (střílel se terč či flaška, na zvířata ještě nemáme), animace (nafocení a naanimování krátkých příběhů), dramaťák (příběh + dram. hry a nakonec vystoupení), ping-pong (nemám, co dodat), BANG! (nápaditý, jednodenní workshop o karetní hře BANG!). Ať mě ti, co na táboře byli, neu-

Oddíly se dělí na klučičí a holčičí. Na táboře se používají pro názvy oddílů jména Jákobových synů. V oddíle jsou vždy dva vedoucí a často praktikant. O dívky se starají holky a o chlapce převážně kluci. Toto je oddíl Ašer, autorka článku je druhá zleva.

kamenují. Jestli jsem na nějaký zapomněla, omluvte, nemůžu vědět všechno.

Zábava v oddílech

Po workshopech je čas, který tráví oddíl spolu. Může vyzvat jiný oddíl na sportovní souboj, hrát hry nebo se věnovat jiným aktivitám. Holčičí oddíly, především Juda, později i Šimeon a Ašer si pletly copánky z bavlnek do vlasů, kluci spíše sportovali. Také si vedoucí mohli půjčit obruče nebo chůdy a děti poté mohly zkoušet a zkoušet... Musím dodat, že kruhy byly oblíbené u holek i kluků a chůdy zrovna tak. Potom byla večere.

Shromko

Po večeri nás čeká večerní shromko. Letos jsme neměli samostatnou místnost, museli jsme využívat jídelny. Bylo tam fakt husto, ale každý večer jsme chodili s očekáváním co pro nás Bůh připravil. Chválami nás provázeli sourozenci ze Slovenska. Bylo milé zase po roce slyšet slovenštinu z úst Magdy Rosové. Letos na tábor opět přivezli nové písně, k našemu překvapení české. Během chval jsme přecházeli i do slovenštiny, která je u nás velmi oblíbená už od těch nejmenších dětí.

Každý večer k nám krátce také mluvila zdravotnice Renata, která povzbuzovala ty málo pořádné, aby si uklízeli. Nejvěrnější

ZEPTALI JSME SE

Renata Michálková *zdravotnice*

Jaké to je být zdravotnicí na táboře, kde je 100 dětí?

No, je to celkem napínavé, je to velká zodpovědnost a jsem opravdu vděčná Bohu, že se za ty roky nikdy nestalo nic opravdu vážného. Vždy se na tábor moc těším, ale nejraději jsem, když už je konec a děti sedí v autobuse domů a jsou všechny živé a zdravé.

Jezdíš už dlouho na tábory, říkáš sis někdy, že další rok nepojedeš?

Že už nechci jet mě nenapadlo nikdy a pokud to půjde, tak zase moc ráda příště pojedu.

Přinesl ti tábor zážitek s Bohem, který tě do teď ovlivňuje?

Velký užitek mi přineslo vidět ve společné službě sourozence ze Slovenska. Myslím, že se toho můžeme od nich hodně učit, hlavně co se týká pokory a vzájemné úcty a ochoty.

Letos jste na táboře byla celá rodina. Chtěl Petr jet sám od sebe, nebo jsi ho musela přemlouvat?

Celá rodina jsme byli letos na táboře potřetí. Petr jezdí taky rád, ale vždy to nebylo možné. Přemlouvat nepomůže, letos jsem si myslela, že máme jet všichni, tak jsem se musela víc modlit, aby Petr uvěřil, že je to možné – hlavně kvůli organizaci naší práce a financím. Je to skvělé prožívat věci, které se na táboře dějí, společně s našimi dětmi.

Magda Rosová *vedoucí*

Mali sme sa výborne a to pre mňa znamená veľmi veľa. Išli sme tam totiž s otázkou, či tam máme vôbec chodiť... Po minulé roky sme zažili dosť napätí – nevedeli sme sa úplne zladit' s vedúcimi, nefungovalo to tak, ako malo. Tento rok sme však zažili pohodu. Spojenie. Hneď 1. večer bol pre nás nový. Bol to aj zásluhou Mekýšovcov – vedeli sa rozprávať s vedúcimi. Minulý rok som mala niekedy pocit, že sa na zhromkách nič nedialo. Tento rok sa to zmenilo. Niečo sa dialo nielen v oddieloch, ale aj tu. Chlapčenská strana sa postavila, zdvihla ruky a chválila Boha. Bola v tom sila. Deti mali veľa svedectiev o veciach, čo s Pánom prežili. Naštartovali nový vzťah s Bohom. Odchádzala som naplnená. Mám z tohtoročného českého tábora plné srdce a viem, že sa chcem vrátiť!

Co tě na táborech nejvíc baví?

Len tak sediet na slnku a rozprávať sa s deťmi.

Je pro tebe něco nesnadné? Levely!

Překvapilo tě na tom letošním něco zajímavého? Silne svedectva

Vašek Janča

Loni jsi byl jako vedoucí, letos jsi v podpůrném týmu připravoval animační workshop a večerní loutkové divadlo? Co tě víc bavilo?

Obojí, letos jsem musel během tábora i pracovat, takže jsem nemohl přislibit tolik času, kolik by

vedení skupiny zabralo. Měl jsem ale velkou radost, že jsem si mohl s kluky jeden večer seriózně popovídat.

Připravoval ses doma nebo jsi tvořil a improvizoval až na táboře?

Papuláky jsme i loni i letos připravovali vždy po jednotlivých dnech přímo na táboře, o workshopech jsem měl určitou představu a detaily jsme rozhodovali na místě.

Co se ti na letošním táboře líbilo?

Výdrž vedoucích a spolupráce s Magdou (Černou) – mám strašně rád učenlivé lidi a v tom byla úžasná.

Pavla Markupová *vedoucí*

Na táboře se mi nejvíc líbily levely a večerní shromka. Byla jsem nadšená z toho, jak pěkné vztahy na táboře byly. Líbilo se mi, že si všichni snažili pomáhat a měli se rádi. Je pěkné, že když levelisté připravili dráhu, tak nám i pomohli ji překonat. Vše bylo pěkně propojené, od čtení z Bible až po praktické zdolávání levelu. Tím si každý může prakticky vyzkoušet to, co se čte přes den z Bible. Nejkrásnější zážitek pro mě byl, když jsme nesli schránu a u toho zpívali.

Jak vás obohacuje spolupráce s vedoucími ze Slovenska?

Spolupráce se Slovákmi byla moc fajn. Učím se od nich vstřícnosti a otevřenosti. Jsem vděčná, že na tábor také jezdí. Jsou pro mě požehnáním.

● TÁBOR LEVITŮ

oddíly v úklidech dostaly na konci tábora pořádně sladkou odměnu a vzhledem k tomu, že v místním bufetu bylo drahé, se uklízet opravdu vyplatilo.

Kdo se chtěl podělit o svoji zkušenost s Bohem, měl během večera příležitost. Ani letos nechyběla krabička s modlitbami. Dobrovolníci si vzali papírek, na kterém byla napsána potřeba, většina z nás se zapojovala. Při společném ztišení byl čas se modlit. Když se chtěl někdo modlit déle během dne, mohl zajít do modlitebny chatičky, kde také mohl napsat svoji prosbu a dát ji do krabičky, která se každý večer otvírala.

Večerní shromáždění, vpředu Šimeonky (nejmladší dívky) byly velmi aktivní ve vydávání svědectví.

Divadlo a výzva

Aby nám večerní čas rychle utíkal, volali jsme Vojtu a Helču, kteří pro nás měli připraveny hry. Pak nás čekali velmi oblíbení papuláci. Dědeček s Aničkou nebo s Bédou měli krátké, ale výstižné divadelní představení. Na toto představení navazovalo slovo nějakého vedoucího, z Bible o životě s Bohem. Letos slova nebyla dlouhá, ale dost výstižná. Nesměl chybět večerní příběh o Davidovi. Dozvídali jsme se jeho životní příběh a při tom se dívali na promítané obrázky. Druhý den nás něco z příběhu čekalo na levelech. Ke konci shromáždění byl čas na ztišení,

výzvu. Vždy se našlo dost nás, kteří jsme chtěli reagovat na volání Ducha svatého. Naši vedoucí se s námi modlili. Nejmenší oddíly odcházely do postýlek a ostatní ještě zůstávaly. Protože Ježíšova přítomnost je krásná, bylo nám moc dobře.

Kdo navštívil zpěvácký workshop byl pozván, aby večer chválil na mikrofon.

Před spaním jsme mívali večerní ztiško. Byl to čas povídání si v oddíle o prožitém dni, shromku a společné modlitby. Tento čas je velmi vzácný a celý oddíl spojuje.

A co se mi na táboře nelíbí?

Loučení. Kamarádky odjíždí a s nimi mizí i ostatní skvělí lidé. Je to smutné, ale stále se máme na co těšit, blíží se Den Levitů. Navíc Bůh není jen na Dni nebo Táboře Levitů, tam je atmosféra a spousta super lidí, ale Bůh je s námi vždy a všude.

Antonie Hrdinová, Ašer
(s nezištnou pomocí mámy a táty)

ZEPTALI JSME SE DĚTÍ

Eliška 8 let / oddíl Šimeon

Co se ti nejvíc líbilo? Bylo to na levelech, když jsme bojovali, a taky jak jsme bombardovali levelistu Matěje.

A taky se mi moc líbily workshopy a večerní divadlo s dědou a Aničkou. Nejvíce mě bavilo divadlo, jak říkali: „Děti, já se v tomhle lese hrozně bojím lupičů a medvědů.“ „Ale co pak se děje, Aničko?“ „Dědo, já se bojím ozbrojeného lupiče.“ „Cože? Okrojeného sušiče?“ „Zloděje s pistolí.“ „Anděle s fazolí?“ „Aha ty sis asi zapomněl vyndat špunty z uší.“ „Děkuji, děkuji.“ „A za co?“ „Neříkala, že mi to sluší?“

Jela bys zas? Ano.

Co myslíš, jak dlouho trvalo připravit levely na jedno dopoledne? To vůbec netuším.

Je pro tebe důležité, že na tábor jezdí vedoucí ze Slovenska? Ano.

Prožila jsi něco nového s Bohem, na co si stále vzpomínáš? Ano. Když jsme zpívali chvály, tak mě příjemně hrálo u srdce.

Kdybys mohla, koho bys na tábor pozvala a proč? Svoji nejlepší kamarádku ze třídy, protože si myslím, že by se jí na táboře líbilo.

Jenda 9 let / oddíl Benjamin

Co se ti nejvíc líbilo? Všechno.

Jel bys zas? Určitě.

Co myslíš, jak dlouho trvalo připravit levely na jedno dopoledne? 1/4 dne.

Je pro tebe důležité, že na tábor jezdí vedoucí ze Slovenska? Ano, slovensky se mi dobře zpívá.

Prožil jsi něco nového s Bohem, na co si stále vzpomínáš? Modlil jsem se, aby byl Ježíš můj kamarád.

Míša 11 let / oddíl Ašer

Co se ti nejvíc líbilo? Nejvíce se mi líbila shromka.

Jela bys zas? Určitě! (prý chce později jezdit i jako vedoucí ☺).

Co myslíš, jak dlouho trvalo připravit levely na jedno dopoledne? 4 hodiny.

Je pro tebe důležité, že na tábor jezdí vedoucí ze Slovenska? Je fajn, že tam jezdí.

Prožila jsi něco nového s Bohem, na co si stále vzpomínáš? Prožila jsem toho hodně, nejvíce při chvalách.

Kdybys mohla, koho bys na tábor pozvala a proč? Sárú a Viky a už jsem je i pozvala, ale Sára má cukrovku a musela by s maminkou a Viky měla ve stejném termínu dovolenou s tatínkem, jinak by jela. Doufám, že příští rok se zařídí, že pojedou.

Gedeon / oddíl Isachar

Co se ti nejvíc líbilo? Nejvíce se mi líbil večerní program. Byl velmi přínosný a pro mě zajímavý.

Jel bys zas? Ano určitě. Večerní shromáždění byla úžasná, byla sranda s kamarády.

Co myslíš, jak dlouho trvalo připravit levely na jedno dopoledne? Pro levelisty asi 8 h. Na táboře bylo vidět, že každý den dělají ohromnou práci.

Je pro tebe důležité, že na tábor jezdí vedoucí ze Slovenska? Až tak ne, ale vedoucí ze Slovenska byli suproví.

Prožil jsi něco nového s Bohem, na co si stále vzpomínáš? Ne, ale svědectví byla úžasná a strašně dojemná.

Kdybys mohl, koho bys na tábor pozval a proč? Asi kamarády, kteří tápají po pravdě a baví je lezení po lanech.

Markéta 13 let / oddíl Ašer

Co se ti nejvíc líbilo? Večerní shromáždění a levely.

Jela bys zas? Ano, byl to fajn čas ☺.

Co myslíš, jak dlouho trvalo připravit levely na jedno dopoledne? Cca půl dne.

Je pro tebe důležité, že na tábor jezdí vedoucí ze Slovenska? Spíš ano.

Prožila jsi něco nového s Bohem, na co si stále vzpomínáš? Bůh mě zbavil strachu z démonů a ukázal mi to v noci ve snu, viděla jsem zeleně ozářenou lebku, která za chvíli praskla.

Kdybys mohla, koho bys na tábor pozvala a proč? Nevěřící kamarádku z bývalé školy, aby uvěřila a poznala skvělé lidi a tábor ☺.

● JAKÉ TO BYLO Teen Camp

Letošní Teen Camp byl pro mě jeden z nejlepších a shodla jsem se na tom i s mnoha jinými mládežníky. Nebylo to jen proto, že se konal v krásném rekreačním středisku Dlouhý, kde mimochodem senzačně vaří a také si tam můžete zajezdit na lodičce, ale také proto, že jsem mohla každý den (a to především večer) vidět úplně zřetelně Boží jednání.

Jelo nás kolem stovky a po celou dobu na TC panovala přátelská atmosféra, a to jak mezi mládežníky a vedoucími, tak i mezi námi teencampáky a dětmi z dětského domova, které se tam zúčastnily ve stejnou dobu jakéhosi evangelizačního pobytu s křesťany z Irska (ti byli taky moc prima).

Než jsem jela na Teen Camp, modlila jsem se, aby si mě tam Pán Bůh použil

manové – věděli jste, že pouze jedním okem nevidíte 3D?) a následovaly sporty, některé i v lehčí formě a to v podobě deskových her (pro lenochy) ☺.

Večery pro mě byly asi nejlepší částí dne. Mlask hrál chvály (fakt jim to jde!) a tanečníci vesele lákali všechny do tance (což se jim povedlo, takže tam nakonec většina lidí radostně poskakovala do rytmu). Viděla jsem mnoho mládežníků, jak se modlí za svoje kamarády a byla jsem z toho úplně dojatá. Pán Bůh si tam používal nejen vedoucí, ale prostě každého, kdo se mu nabídl a to i ty nejmladší. Moc mě to povzbudilo.

Já osobně jsem tam s Bohem zažila spoustu nevšedních zážitků – například jsem od Něj dostala několik povzbudivých slov

pro konkrétní lidi a On pak také poslal někoho za mnou, aby mi přišel vyřdit pár slov, která přímo mluvila do situace, ve které jsem byla a nevěděla si s ní rady. Úžasný!

Kázání se vždy týkala hlavního tématu „Vítězství“ a myslím, že to dost lidí oslovilo. Jak moc a co přesně je oslovilo, mohli mládežníci sdílet na pozdějších skupinkách.

každý den. A on to udělal ☺.

Měla jsem tu výsadu skamarádit se právě s několika holkami z dětského domova ve věku od 14 do 18 a spolu s Míšou Ondráčkovou jsme se jim snažily v rámci možnosti věnovat a když

jsem viděla, že mají veliký zájem dozvědět se víc o Ježíši, řekly jsme jim evangelium a jedna z nich ten večer dala svůj život Ježíši a hned potom tam začala nadšeně evangelizovat všechny ostatní, včetně vychovatelek, které se na to tvářily dost pochybovačně. Nás to ale stejně potěšilo.

Na TC jsme měli každý den speciální a běžné akce. Dopoledne většinou vyplňovaly všemožné workshopy od sportovních až po WS pro budoucí kazatele. Odpoledne jsme se zúčastňovali různých zajímavých seminářů (mě se například hrozně líbil seminář „Medicína v kostce“ od Aničky Kunz-

Pro oficiálním večerním programem jsme si mohli užít kopec srandy na nočním víření (anebo na nočních zážitkových výsadečkách), či zajít do čajovny, kde byla ta správná společenská atmosféra.

Všichni vedoucí byli pilní jako včelky a vše klapalo jako hodinky (aspoň tak se mi to zdálo).

Konec TC se dostavil než bys řekl švec. Překvapilo mě, jak hrozně rychle to uběhlo. Nicméně to byl skvěle strávený čas a vřele vám doporučuji se toho příštího TC zúčastnit, protože to stojí za to ☺!

Bohdanka Frantíková

David Bukáček, vedoucí KLASKu

Ohlédnutí za létem Jak bylo na Teen Campu

■ *Byl to asi nejlepší týden z prázdnin. Vůbec by nevadilo, kdyby byl Teen Camp čtrnáct dní ☺.*

■ *Teen Camp byl supr tábor, na kterém byla vidět Boží přítomnost. Bůh jednal, mluvil, uzdravoval a hlavně tam BYL!!! Sám jsem tam nakonec přijal dar jazyků, za který jsem se dlouho modlil.*

■ *Bylo to skvělé, Bůh jednal v mém životě a napravlal ho. Program se velice povedl a já jsem vděčný všem, kdo se na něm podíleli. Už se těším na další Teen-Camp.*

■ *Moc se mi líbil večer chval a prorocké služby. Také mě potěšila možnost využívání poradny, modlitebny i čajovny. ☺.*

■ *Skvělý týden, na který jen tak nezapomenou, úžasná byla Boží přítomnost a vyslyšené modlitby ☺.*

■ *Na letošním TC mě Bůh naučil dost nových věcí, až jsem se tomu sám divil. Boží přítomnost jsem cítil každý den a jsem vážně rád, že jsem letos na TC jel. A krom toho jsem si ještě dosytosti zahrál fotbal, takže to bylo nejlepší zakončení prázdnin, jaké může být!*

■ *Můj nejhezčí týden, který jsem kdy zažila... Poprvé, co jsem něco zažila s Bohem a na to nikdy nezapomenou! HNED BYCH SE TAM VRÁTILA! Tenhle tábor by měl být tak na 2 týdny ☺.*

■ *Na Teen Campu jsem zažil spoustu skvělých věcí. Užíval jsem si jak dopolední workshop (Stánek setkávání), který byl podle mého názoru velmi pozhnaný, tak i program odpoledne a večer, kde bylo úžasně, jak Bůh jednal. Celý Teen Camp byl pro mě velkým přínosem, i pro můj osobní vztah s Bohem.*

Příběh českého whistleblowera

Nedávno založený Institut Williama Wilberforce vydal v těchto dnech knihu Libora Michálka *Zničte to, nebo to zničí vás* s podtitulem *Modrá, nikoli zelená banka?* Libor Michálek v ní líčí svůj příběh od chvíle, kdy zjistil, že na Státním fondu životního prostředí se dějí nepravosti, až po své zvolení do Senátu.

Na základě této knížky si čtenář může udělat poměrně dobrý obrázek o tom, jak funguje česká politika a jak se dá krást, aniž by se na to přišlo.

V tomto ohledu jsou Češi zřejmě obzvlášť vynalézaví – kam se na nás hrabou sousední Slováci! Tamní aféry jsou jaksi prvoplánové, člověk se až někdy diví, že ti, kteří kradou a podvádějí, to tam nedělají o něco chytřejší. Český systém je zřejmě mnohem vymakanější!

V této recenzi nebudu popisovat, jak se u nás dá krást, případně, chcete-li, *odklánět*. Pokud to čtenáře zajímá, knížku si jistě koupí a přečte si to z první ruky. Chci se spíše zamyslet nad tím, jak je možné, když se toto všechno ví, že s tím nikdo nedokáže pohnout? Jak je možné, že zásadní rozhodnutí padají v restauracích a kavárnách při zapnutých rušičkách, a nikoli v kancelářích ministrů nebo zasedacích místnostech ministerstev či jiných významných úřadů? Náš problém není, že bychom nevěděli, co vlastně napravovat. Není ani v tom, že bychom měli málo policistů, soudců nebo techniků. Náš problém je v tom, že máme málo statečných a poctivých lidí.

Whistleblower, doslova „ten, kdo hvízdá na píšťalku“, upozorní instituci nebo orgán oprávněný k prověření či zakročení na nelegitimní, neetické nebo nezákonné praktiky na pracovišti, které se dějí se souhlasem jeho nadřízených a jdou proti veřejnému zájmu či ohrožují veřejnost.

Když světlo pronikne tam, kde vládne temnota, má obrovský účinek. Je to až neuvěřitelné, čeho dosáhl jediný člověk Libor Michálek. Nešlo jen o pád ministra. Jeho případ vedl k tomu, aby se „předvedly“ nejen mnohé významné osobnosti, ale i celé politické strany. Jak se vyjádřil Tomáš Halík: „Řekni mi, co si myslíš o Michálkovi, a já ti řeknu, kdo jsi.“ (Omlouvám se autorovi výroku i ostatním, pokud necitují zcela přesně, ale myslím, že smysl jeho slov jsem zachytil věrně.)

Že u nás poctivých lidí není mnoho, lze odečíst i z jedné v podstatě vedlejší skutečnosti. Mnozí si lámali hlavu, „kdo za Michálkem stojí“, či chcete-li, „za koho Michálek vlastně kope“. Tito lidé si ani ve snu nedokáží představit, že někdo může takto jednat jednoduše z přesvědčení. Z přesvědčení, že krást se nemá, že se nemá plýtvat prostředky daňových poplatníků, že se mají věci nazývat pravými jmény, že rozhodnutí mají dělat ti, kteří je mají v popisu práce, a ne nějakí

dalíkové, šloufové a podobní. Kdyby bylo poctivých lidí více, jejich případné vystoupení by nezbudilo zdaleka takovou pozornost, jakou vzbudilo vystoupení Libora Michálka.

Jako národ moc nevěříme na poctivost a pokud se mezi námi nějaký poctivec přesto vyskytne, naráží na bariéru nedůvěry a zpochybňování. A pochopitelně na snahu o diskreditaci ze strany těch, kteří mají jaksí „z principu“ mnohem více moci a prostředků, zejména finančních, než ten, kterého se snaží zdiskreditovat. I o tom se v Michálkově knize dočtete. Ale pokud se rozhodnete pro poctivost, zjistíte, že v mnohém máte život výrazně jednodušší. A není pro vás problémem podívat se do zrcadla a podívat se do očí své ženě (případně svému muži) nebo dětem.

Očekávám jízlivou poznámku: „A jak si, autore, můžeš být jist, že Michálek mluví pravdu?“ Přiznám se, že jsem ve výhodě: Znáám ho již dvacet let a celou tu dobu jsem mohl pozorovat jeho životní dráhu. Je to pro mě jakási nezasloužená výsada.

Ale je možné, že někdo nad tím mávne rukou: „No jo, ten kdo platí Michálka, zaplatil i Drápala!“ Je mi to líto, že žijeme ve světě, v němž je tak málo důvěry. Nicméně nic nám nebrání v tom, abychom se pokusili budovat svět lepší. Netvrdím, že je jasné, že nakonec uspějeme. Ale drtivé vítězství Libora Michálka v senátních volbách – navzdory snahám jak ODS, tak ČSSD – vypovídá o tom, že je mezi námi ještě dost lidí, kteří si poctivosti a statečnosti váží.

Předmluvu k Michálkově knize napsal Jan Kraus. Kniha má 191 stran a prodává se za 180 Kč.

Dan Drápal, 9. září 201

The Encounter – Setkání

Dramata, a ještě k tomu komorní, jsem nikdy moc nevyhledával. Jen málokdy mám chuť se ponořit do psychiky jednotlivých postav a sledovat jejich složité vnitřní pochody. Film režiséra Davida A. R. Whitea, *The Encounter*, je tak jeden z mála komorně laděných příběhů, co jsem v posledních padesáti letech dokoukal do konce. Mohu ale říci, že to bylo snad nejpožehnanějších devadesát minut, co jsem strávil před televizní obrazovkou. Je zde totiž hodně citováno a následně vykládáno Boží slovo na základě prožitých příběhů pěti účastníků tohoto náhodného setkání.

Mladistvá Kayla je na útěku z domova před svým nevlastním otcem, který jí hodně ublížil. Cestou se snaží stopovat, ale první dvě auta na její mávání nijak nereagují. To druhé, řízené bezohledným podnikatelem

Chrucheti Drvičem (Steve Borden) ji dokonce málem přejede. Na stopování zareaguje až mladá žena jedoucí za svým snoubencem. Brzy ale naráží na policejní zátaras, neboť dál je silnice pod vodou. Protože je velmi pozdě a počasí je mizerné, zastaví se na cestě zpět v nejbližším hotelu. Zde se nacházejí i posádky oněch dvou aut, které Kayla nezastavily. Aniž by vyslovili jediné slovo, tak jim majitel hotelu (Bruce Marchiano) servíruje zdarma přesně to jídlo, na které si potajmu myslí. Jen podnikatel Drvič tuto možnost odmítá, neboť nechce být nikomu zavázán. Během jídla při hovoru s hostitelem vychází najevo, že on ví o jejich minulosti často věci, které sami už dávno zapomněli.

Zajímavě zpracovaný snímek asi nezaujme tolik originalitou příběhu jako takového, ten je ostatně jen v podružné roli. Pro mě byla nejpodstatnější praktická uchopitelnost výkladu Božího slova. A že je *The Encounter* celkově velmi příjemně koukatelný, je „jen“ malý bonus navíc.

Zatím se mi ale nepodařilo najít jinou verzi, než se slovenskými titulky. Což mě ale nijak nevadí, neboť jsem v této, dnes už cizině, pobýval pár let a často si ani neuvědomím, že něco slovensky čtu. Věřím tomu, že zhlédnutím *The Encounter* přijmete i vy svůj díl požehnání.

Na ČSFD (Československá filmová databáze) má film skvělých 75%.

Pavel Rosecký

● JAK JSEM TO PROŽIL

Modlitby na ulici

Díky Pánu jsme v létě opět rozšířili své pole působnosti a shromáždění se konala v zahradní restauraci ve Stromovce. Ukázalo se, že nakolik my rozšíříme své "stany", natolik Bůh přidá. A opravdu přidal. Nejen modliteb za uzdravení, ale hlavně duší do své královské rodiny. Během jednoho shromáždění totiž mezi ploty naší letní restaurace zavítala na pivko skupinka dospívající mládeže. Skupinka seděla trochu stranou celkem tiše, ale nezdálo se, že by nás moc poslouchala. O to větším překvapením a radostí pro nás po shromáždění byla příležitost za jednoho mladého muže a slečnu z této skupiny se modlit. Přišli se srdcem otevřeným pro Ježíše a Jeho záchranu, kterou slečna hned na místě přijala. Sláva Pánu!

O pár dní později jsme „ploty“ odhodili úplně, a o to víc mohl náš nebeský Táta jednat. Slovy se nedá popsat, co jsme zažili. Během šesti hodin chození po Letné mezi ho-

mosexuály v den jejich oslavy Prague Pride jsme v osmi lidech zvěstovali evangelium několika desítkám až stovkám lidí, rozdali štosy gedeonek a za řadu z nich jsme se mohli hned modlit. Jeden mladý muž požádal o modlitbu vysvobození z homosexuality přímo na místě. Sláva našemu Tátovi, který přichází pro své děti, aby je vyvedl z otroctví do svobody.

Jak říká Kazatel 3: „Všechno má svou chvíli, každý záměr pod nebem má svůj čas.“ A v Janovi 4, 38-39 čteme: „Já jsem vás poslal žnout *to*, na čem jste nepracovali. Druzí pracovali a vy jste vstoupili do jejich těžké práce.“

Zdá se, že přichází čas sbírat úrodu těch, kteří zaseli před námi. Věřím, že mnozí z nich jsou stále mezi námi. Děkuji za jejich práci pro Boží království. A nyní pojďme sebrat tu úrodu. Je všude kolem nás. V Praze žije přes 1 270 000 obyvatel. Haleluja!

Monika Wolker

● OZNÁMENÍ

MODLITBY ZA DNY DOBRÝCH ZPRÁV

jsou vždy ve středu od 18:30 do 20:00 v KS Praha

16. 10. 2013 Stašek Bubik – Církev bez hranic Praha

23. 10. 2013 Jarda Sloboda, KS Praha

30. 10. 2013 Jarda Sloboda, KS Praha

Divadelní společnost KAIROS II. vás zve na představení

DOPIS OD TÁTY
Adaptace bestselleru Chatrč od R. Younga
Jak změni tragická událost život rodiny? A co teprve setkání s Bohem ...

Sobota 12. října od 19:30
Karlínské Spektrum (Karlínské nám. Praha 8)
Vstupné 100,- Kč
info a rezervace vstupenek na www.kairos2.cz

V sobotu 28. 9. budou mimořádně na Staroměstském náměstí u sochy Mistra Jana Husa.

Pravidelné chvály na Václavském náměstí

U sochy sv. Václava budou probíhat

KAŽDOU SOBOTU CHVÁLY

mezi 15:00 a 17:00 až do poloviny listopadu

Organizují: Zuzka Dražilová a Monika Wolker z regionu Střed, chvály vedou sourozenci z KS Praha i dalších církví

Dravec

Oko dravce s chladnou rozvahou a bez jakékoli vášně sledovalo dění pod sebou.

„Tam!“

Možek vyslal pokyny do celého těla a on se prudkým střemhlavým letem snesl k oběti, zatnul do ní pařáty a ostrým zobákem se snažil odstranit poslední překážku.

„Ně, ně prosím. Odlet', dnes ne!!! Už nechci. Nikdy!!! To co dělám, je jen moje věc. Nic ti do toho není. Rozumiš!?“

Dravec se konečně dostal do své kořisti a započal pouť její duši. Proplétá se tím křivolakým bludištěm, a nikdo ho při tom nevidí. Často nečekán a neznán přepadá ty, kteří o něj nestojí a formou mnoha negativních pocitů rve vnitřnosti jejich duše a nedává jim spát.

Ale není vždy jen krutás, co dohání lidi k zoufalství. Mnozí s jeho pomocí dokáží velké věci. Nikdo by před svým svědomím neměl utíkat, ani se schovávat. Záleží jen na tobě, jak budete spolu vycházet.

Pavel Rosecký

Kreslí Antonie Hrdinová

Tak Běďo, jak ti to jde po prázdninách ve škole?

Z nepravdivých sloves jsem si vzpomněl jen na **forget, forgot, forgotten...**

...ale **zapomněl** jsem, co to znamená?

Sloveso forget znamená „zapomenout“.

6. ROČNÍK

Pobavení, odpočinek, naděje, přátelství
- zprávy, které jsou dobré.

Festival

Dny dobrých zpráv

PONDĚLÍ 4. LISTOPADU 19:00

Dopis od táty

Divadelní společnost Kairos II

Dramatizace románového bestselleru „Chatrč“ od P.Younga.

ÚTERÝ 5. LISTOPADU 19:00

Popelka

Teátr Víti Marčíka

Netradiční pojetí tradiční pohádky pro celou rodinu.

STŘEDA 6. LISTOPADU 19:00

Iveta K & Ondra M & spol

Folkrockový recitál

ČTVRTEK 7. LISTOPADU 19:00

Eva Henychová

Folkový koncert

PÁTEK 8. LISTOPADU 19:00

Kalwich

Křesťanský rapper z Pardubic

SOBOTA 9. LISTOPADU 19:00

Maranatha Gospel Choir

Gospelový koncert

Vstupné na jedno představení: 70 Kč

Podrobné informace: www.dnydobrychzprav.cz

Všechny programy jsou v HuDi klubu Ilusion, Vinohradská 48, Praha 2 (tram 11 – stanice Vinohradská tržnice)
V prostorách divadla bude v rámci festivalu prodejní výstava obrazů a grafik Václava Lamra a Aleše Nováka.

Pořádá: Křesťanské společenství Praha (www.praha.kaes.cz), Církev bez hranic Praha (www.jinacirkev.cz), Apoštolská církev, 1.sbor Praha (www.acpraha.cz)

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST

(12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST

(15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Štěpánka Bláhová

777 576 530

spetanka@seznam.cz

ODROST

(18 – 25 LET)

pondělky

18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

ŠESTÁ

IS THERE MORE TO LIFE?

VSTUP ZDARMA

TANEČ A SCÉNKY

13.10. od 18:00

VEČERNÍ SETKÁNÍ PRO MLADÉ

Ortenovo náměstí 34, škola TGM
mladezpraha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724 435 309
Křesťanské společenství Praha

Aglow

18. 10. 2013

mluvčí sestra Marie Denková

od 18 hodin

ve sboru Církve bratrské

v Soukenické 15,

v Kavárně v Praze 1.

● Levný pobyt na statku v jižních Čechách.
Vhodné pro rodiny i skupiny do 20 lidí.
Kontakt: lamrova.m@seznam.cz

● Nabízím volný pokoj 22,5 m² v 2 + 1, Hlávkov (Střešovice), 3 900 Kč + 1/2 za služby (aktuálně po drsné zimě a před změnou dodavatelů 1367,50), výhled do stromů. Tel. 732 973 980.

● Proukrajinského křesťana hledám pronájem dvoupokojového nebo většího bytu v Praze. Tel.: 724 369 172. Prosím sdělte mi, jak a kolik se platí.

Zveme Vás na semináře s křesťanským psychologem

Pavlem Rausem:

12.10. v 18 hod. – **JAK ŽÍT S TEENAGEREM**

15.10. v 18 hod. – **Prevence a zvládání krizí a konfliktů**

Info o přihlašování a ceně najdete na <http://sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce>

Kontakt: Petra Mizurová ☎ 725 677 162, petra.mizurova@kaes.cz

Trávíte dlouhý čas sezením u počítače, stáním v práci, staráte se o mimí?

Nabízím klasickou relaxační masáž zad, šíje, nohou – co potřebujete

Přijedu vás namasírovat do pohodlí vašeho domova, samozřejmě, že pracuji také u sebe doma – Praha 5. Informace o poskytovaných službách najdete na

<http://www.mobilni-masaze.wz.cz> **Miloš Padevět** ☎ 725 677 136

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

- 6. 10.** KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Radky Novotné
Kázání: Lubomír Ondráček: Nové srdce
- 3. 11.** Chvály: Hudební skupina pod vedením Jana Knížka
Kázání: Petr Kácha – Ježíš je Pánem celého našeho života
- 1. 12.** KD Ládví 15:00
Gospelové bohoslužby
- 21. 10.** **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8
- 23. 11.** **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
Počet členů: 22/8/11

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 14. 10. v 18:15 u Václavíků (pozor, změna začátku)
Počet členů: 106/17/44
Výstup: Martin Jaroš (přestup do CB), Karel Petkov (vystoupil v průběhu kázání)

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 49/5/21

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 100/12/40
Narození: Eva Břeňová 21. 8. 2013

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 86/21/30

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 33/1/22

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 71/7/17

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 50/3/27

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294
e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300
konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

